

In de Prutsebuurt 4

In d'n bakkerij vò m'n opao Jan de Jong, liep aaltijd vollek in en uit. Hêêl d'n dag was 't 'n gaon en komme van klante. De winkeldeur op d'n dijk was ope van 's oches achte, tò 's aeves zes uur. Mor nae sluitingstijd kwamme de mensen gewoon achterom aan de bakkerijdeur in de stoep, dà was hêêl gewoon toendertijd. 's Maondassoches verkoch opao in aalle vroegte al hêêl wà brôôd aan buitenafwaarekers die 't voor hêêl de week mee naer boord namme. En as 't kefé resterant de Vlieger in de Kaarekstraet onverwachte eters kreeg, dan kwam Harrie de Vlieger gaauw 'n pondjie wit haole. Nermaole openingstije wazze d'r aailijk nie, 't was gewoon deurlôôpend ope.

Hondekar

Ome Teun en de knechs broche 't brôôd rond met 'n transportfiets mè voorop 'n vierkante mand van geschilde willegetêene, bovenop afgeslote deur een deksel met een stuk zaail d'r op. Opao die kon nie op zô 'n fiets fietse, die had 'n hondekar. 't Was 'n handkar waer die zellef achter liep en waer 'n hond voor liep om 'm te trekke. Opao was aareg gesteld op dien hond. Want as tie dan weer thuis kwam en opoe riep dat ie mos komme ete, dan zee opao altijd: "Neeje, êêst d'n bêêst". Dan bedoelden die dat êêst d'n hond te ete mos hebbe. Dikkels had ie dan ok al 'n bonk worst meegebracht van onderweegs en as tie d'n hond dan naer z'n hok broch, dan kreeg d'n bêêst te drinke en 'n stuk worst en ze veddere ete.

Paerdewaoge

Op 'n gegeve mement wier 't verbôôje om hondekarre te hebbe. M'n opao die 'n boerezeun was, doch bij z'n aage: "Nou, dan neem 'k 'n kar met 'n paerd 'r voor." Daer had ie aaltijd aal van gedrôômd. Hij liet 'n endjie vedderop in de stoep, waer die 'n pakhuis had, 'n paerdestal bouwe met 'n ruif en aalles d'r op en d'r in. Mor, 't is toch nooit tot 'n paerdewaoge gekomme. In die zellefde tijd kwamme d'r ok bakfiets uit. Daer kon die wel op fietse. Toe beslote ze dat 't messchie toch makkelijker was as 'n paerd, want 'n paerd mot jie weer voere en naer de waai laete gaon. Dus, opao het toe 'n bakfiets gekocht en dà beviel hum aareg goed. Hij zat 'r op en reej d'r mee weg of tie nooit aandere gedaen had. Hij het 'r jaere hêêl veul plezier van gehad om de klante te bediene, van 't Kaoichie tot de Rosmeule.

Met 'n koets naer 't land

Toe m'n opoe nog leefde, gonge m'n grôôtouwers wel is 'n daegchie op familiebezoek in 't land. Daermee bedoelde ze dan, naer familie die in de Waerd, aan de Graef of aan de Lek, weunde. Opao had is 'n keer 'n koets met 'n paerd gehuurd, dà vong die prachtig. Mor, hij had 't nie zô goed getroffen met dà paerd. 't Paerd dà was nogal aagezinning en 't wou onderweeg ete van de hooiwaoges. 't Wier al hêêlemael wat azze ze 'n aandere waoge tegekdamme op die smalle polderwegchies. Opao riep dan hêêl vaak: "Hoei!" en "Vort!" en perbeerden 't paerd met de laaidsels in 't goeje spoor te houwe. M'n opoe het dôôdsangste uitgestaon dà ze in de slôôt terecht zouwe komme. 't Was gelijk ok de leste keer dat opao 'n koets

met 'n paerd van d'r moch hure. Voortan liete ze d'r aaige rije deur Schalleke, met 'n oto, azze ze 'n daegchie op familiebezoek wouwe gaon. Ok gonge m'n opao en opoe wel is 'n daegchie naer 't strand in Scheveninge. Dan gonge ze met d'n traain. Opao vong d'r aailijk hêemel niks aan. Hij zee: "t Zand waait ì je bakkes en as ie wat eet dan knoers 't tusse je tande." Voor hum hoefden 't aailijk hêêlemael nie, zukke daegchies uit. 'n Aanderen uitdrukking van hum was: "Je gewonen doen is mor 't beste voor 'n mens..." Jaot, 't is waer, m'n opao was 'n tevreeje mens!

Piet Pols

P.S. Kom vanaf kommende zaaterdag ok is 'n kijksie neme in 't Slierechse Meseum in de Kaarekbuurt. Daer houdt d'n Historiese Verêêniging 'n tentôônstelling over de Slierechse Wijk A tusse de Kaoi en de Boslaon. 't Aalderleste nieuws hierover is te leze op de website van de verêêniging: www.historie-sliedrecht.nl